

EUROOPAN PARLAMENTTI

2009 - 2014

Vetoamusvaliokunta

2013/2119(INI)

27.11.2013

LAUSUNTO

vetoamusvaliokunnalta

oikeudellisten asioiden valiokunnalle

Euroopan unionin oikeuden soveltamisen valvonnan 29. vuosikertomuksesta
(2011)
(2013/2119(INI))

Valmistelija: Rolandas Paksas

PA_NonLeg

EHDOTUKSET

Vetoamusvaliokunta pyytää asiasta vastaavaa oikeudellisten asioiden valiokuntaa sisällyttämään seuraavat ehdotukset päätöslauselmaesitykseen, jonka se myöhemmin hyväksyy:

1. korostaa, että oikeus esittää vetoamus Euroopan parlamentin vetoamusvaliokunnalle on Euroopan unionin perusoikeuskirjan 44 artiklaan perustuva unionin kansalaisuuden peruspilari, joka sisältää julkista osallistumista unionin päätöksentekoprosessiin lisäävät välineet, ja korostaa näin ollen vetoamusvaliokunnan olennaisen tärkeää asemaa tehokkaana yhdyssiteenä kansalaisen, parlamentin ja komission välillä;
2. päättää toimia täysimääräisesti muiden parlamentin valiokuntien kanssa valvoakseen tehokkaasti, miten EU:n oikeutta sovelletaan jäsenvaltioissa, koska kyseessä on EU:n oikeuden uskottavuus;
3. korostaa, että unionin kansalaisten ja asukkaiden esittämissä vetoamuksissa tulee esiin EU:n oikeuden rikkomista etenkin perusoikeuksien, ympäristön, sisämarkkinoiden ja omistusoikeuden alalla; katsoo, että vetoamukset osoittavat, että EU:n oikeuden puutteellinen täytäntöönpano tai virheellinen soveltaminen on edelleen yleistä ja laajalle levinnyttä;
4. toteaa, että oikeudellisten asioiden valiokunta on pyytänyt Euroopan parlamentin oikeudelliselta yksiköltä oikeudellista lausuntoa rikkomusmenettelyä edeltävässä vaiheessa olevia tapauksia koskevasta tiedonsaannista EU Pilot -hankkeen ja EU:n oikeuden soveltamisen valvonnasta laaditun vuosikertomuksen puitteissa;
5. kehottaa komissiota panemaan merkille vetoamusten merkityksen unionin lainsäädännön soveltamisen valvonnan yhteydessä ja korostaa, että vetoamukset sekä kantelut komissiolle ovat ensimmäisiä indikaattoreita unionin lainsäädännön puutteelliseen täytäntöönpanoon liittyvistä ongelmista;
6. katsoo, että vetoamusvaliokunnan ja sen kansallisten vastineiden säännöllisempi ja vakiintuneempi vuoropuhelu parantaisi edelleen EU:n oikeuden soveltamisen valvontaa, koska monet EU:n oikeutta koskevat kansallisten vetoamusvaliokuntien tietoon tulevat tapaukset eivät ehkä koskaan päädy EU:n toimielimeen;
7. korostaa, että vetoamusvaliokunta myötävaikuttaa vetoamuksista käytävien keskustelujen kautta siihen, että EU:n oikeuden puutteelliseen täytäntöönpanoon kiinnitetään huomiota; ehdottaa, että jäsenvaltioiden edustajat voisivat olla läsnä näissä keskusteluissa valiokunnassa;
8. toistaa aikaisemmin esittämänsä pyynnöt, joiden mukaan vetoamusvaliokunnalle olisi annettava selkeitä tietoja myös käsiteltävinä oleviin vetoamuksiin perustuvien rikkomusmenettelyjen etenemisvaiheista, kuten komission ja Euroopan parlamentin välisen toimielinten sopimuksen 44 artiklassa todetaan;

9. korostaa, että huomattava osuus vetoamuksista liittyy talouskriisiin, sosiaaliseen kriisiin ja säästötoimiin, jotka uhkaavat vaarantaa kansalaisten sosiaaliset oikeudet, ja muistuttaa, että unionin on asetettava kansalaisensa etusijalle ja edistettävä heidän hyvinvointiaan;
10. katsoo SEUT-sopimuksen 258 ja 260 artiklassa säädettyjen rikkomismenettelyjen toiminnan osalta, että komission olisi huolehdittava siitä, että parlamentille esitettyjä vetoamuksia ja komissiolle esitettyjä kanteluja kohdellaan tasavertaisesti;
11. kehottaa komissiota tutkimaan ihmisten terveyden vaarantavia, ympäristön saastumiseen liittyviä rikkomismenettelyjä nopeammin;
12. panee merkille, että yhä harvempi rikkomistapaus (60,4 %) päätettiin vuonna 2011 ennen tuomioistuinkäsittelyä, kun verrataan vuoteen 2010, jolloin vastaava luku oli 88 prosenttia; katsoo, että jäsenvaltioiden toimien tarkka valvonta on siksi edelleen tärkeää, kun otetaan huomioon, että eräät vetoamukset koskevat ongelmia, jotka jatkuvat senkin jälkeen, kun asian käsittely on lopetettu;
13. tuomitsee Tarantossa sijaitsevan ILVA-tehtaan dioksiinipäästöjä koskevan, vuonna 2008 aloitetun rikkomismenettelyn äärimmäisen hitauden (vetoamus 0760/2007) ja odottaa innolla sen saattamista päätökseen nopeasti, jotta voidaan suojella alueen tuhansien asukkaiden terveyttä;
14. katsoo, että nykyisessä taloudellisessa tilanteessa unionin lainsäädäntöä on sovellettava entistä selkeämmin, tehokkaammin ja vaikuttavammin siten, että edistetään kansalaisten oikeuksia ja sosiaalista yhteenkuuluvuutta ja siten, että toissijaisuusperiaate ja suhteellisuusperiaate otetaan asianmukaisesti huomioon myös alueellisella tasolla;
15. korostaa, että kansalaiset, yritykset ja muut toimijat edellyttävät, että sääntelypuitteet ovat yksinkertaisia, ennustettavia ja luotettavia; toteaa, että sekä liiallinen että liian vähäinen sääntely heikentää kilpailukykyä ja hidastaa talouskasvua;
16. katsoo, että saattaessaan unionin lainsäädäntöä osaksi kansallista lainsäädäntöä jäsenvaltioiden olisi joko saatettava direktiivin säännökset sellaisinaan osaksi kansallista lainsäädäntöä tai selitettävä, miksi jäsenvaltio katsoo, että on välttämätöntä saattaa voimaan muutakin kuin unionin lainsäädännön vähimmäisvaatimukset;
17. korostaa, että kansalaisten todellista osallistumista koskevat korkeammat normit ovat oleellisia varmistettaessa EU:n oikeuden hengen ja kirjaimen asianmukainen soveltaminen; korostaa, että kaikkien tietojen saaminen nopeasti käytettäväksi ja asianmukaiset oikeussuojakeinot ovat kansalaisten osallistumisen peruspilareita;
18. suhtautuu myönteisesti EU:n tuomioistuimen perusoikeuskirjan 51 artiklaa tulkitsevaan oikeuskäytäntöön, jonka ERT-oikeuskäytäntölinjassa painotetaan, että jäsenvaltioiden elimet ovat sidottuja ensisijaisesti unionin lainsäädäntöön perustuviin oikeuksiin myös silloin, kun ne haluavat rajoittaa SEUT-sopimuksessa taattuja perusvapauksia kansallisilla toimenpiteillä;
19. pyytää komissiota selvittämään, mitä esteitä on olemassa sille, että EU:n kansalaiset voivat saada unionin tuomioistuimen luotettavan tulkinnan EU-oikeuden

ydinkysymyksistä kansallisissa tuomioistuimissa käsiteltävissä tapauksissa;

20. haluaa varmistaa ympäristöä koskevan EU:n oikeuden asianmukaisen soveltamisen maksimitakeet; katsoo, että olisi noudatettava ennalta varautuvaa lähestymistapaa, kun hyväksytään hankkeita, joiden vaikutukset saattavat olla ristiriidassa ympäristöä koskevan lainsäädännön kanssa, ja että kieltokannemenettelyt voivat olla tehokas väline tätä varten;
21. huomauttaa, että suurimpia jäsenvaltioissa ilmenneitä ongelmia ovat muodolliset oikeudelliset vaatimukset säädösten valmistelu-, suunnittelu- ja hyväksymisvaiheissa; toteaa, että unionin lainsäädännön saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä saattaa viivästyä enenevässä määrin siinä tapauksessa, että jäsenvaltion hallitus vaihtuu edellä mainituissa vaiheissa; katsoo edellä mainitun lisäksi, että ongelmat saattavat johtua myös direktiivin määräysten täytäntöönpanosta vastaavien hallintoelinten osastojen välisen koordinoinnin tai yhteistyön puuttumisesta; pitää valitettavana, että viiveet EU:n lainsäädännön saattamisessa tehokkaasti osaksi kansallista lainsäädäntöä aiheuttavat usein yhteisön oikeuden huonoa soveltamista;
22. panee tyytyväisenä merkille, että kaikki jäsenvaltiot osallistuvat EU Pilot -hankkeeseen; toivoo, että tällaisesta osallistumisesta on seurauksena rikkomismenettelyjen väheneminen; kehottaa antamaan kansalaisille enemmän tietoa EU Pilot -hankkeesta;
23. pyytää yksityiskohtaista arviointia valitusmekanismien (EU Pilot, Solvit jne.) tehokkuudesta; palauttaa mieliin, että komissio on viime kädessä vastuussa EU:n lainsäädännön noudattamisesta jäsenvaltioissa sekä siitä, että lainsäädäntö saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä ja se pannaan täytäntöön;
24. korostaa, että EU Pilot-hankkeen alustava kokeiluvaihe on jo päättynyt, ja että tässä vaiheessa se on jo koeteltu työmenetelmä, jonka myötä komissio, hankkeeseen osallistuvat jäsenvaltiot ja kansalaiset voivat saavuttaa tarvittavat tulokset; toteaa, että EU Pilot -hankkeen suurimpia ongelmia ovat valituksen tekijöiden osallistumattomuus hankkeeseen ja se, että hankkeen asiakirjat eivät ole julkisia, ja toteaa, että mainituista syistä valittajien osallistumista koskevat selkeät säännöt olisi hyväksyttävä oikeudellisesti sitovilla toimenpiteillä;
25. kehottaa tehostamaan EU Pilot -hankkeeseen liittyvää yhteistyötä ja hankkeen tehokkuutta, noudattamaan tiukemmin erityisesti sovittuja alustavia ehtoja ja parantamaan komission esittämien kysymysten ja jäsenvaltioiden vastausten laatua;
26. kehottaa komissiota toimimaan jämerämmin direktiivien saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä koskevien viiveiden osalta; kehottaa komissiota lisäämään uhkasakkojen käyttöä; korostaa, että on tärkeää asettaa uuden lainsäädännön ehdoksi lainsäädännön asianmukainen täytäntöönpano jäsenvaltioissa, kun otetaan huomioon, että tietyissä jäsenvaltioissa EU:n oikeus saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä viiveellä;
27. kehottaa komissiota avustamaan toimivaltaisia kansallisia toimijoita varmistamaan unionin sääntöjen asianmukaisen saattamisen osaksi kansallista lainsäädäntöä ja niiden soveltamisen sekä määrittelemään ja poistamaan ajoissa uusien (tai osittain muutettujen) säädösten oikea-aikaiseen ja asianmukaiseen täytäntöönpanoon liittyvät riskitekijät sekä suosittelemaan riskien vähentämistekijöitä, jotka on otettava huomioon

täytäntöönpanosuunnitelmissa; kehottaa kiinnittämään enenevässä määrin huomiota myös kansallisten hallintojen ja komission välisten yhteyksien kehittämiseen ja jäsenvaltioiden ja paikallishallintojen tukemisen muihin muotoihin;

28. kehottaa komissiota varmistamaan rikkomistapauksia koskevien asiakirjojen julkisuuden käyttäjäystävällisen tietokannan avulla sekä antamaan kattavia tietoja tiettyihin unionin säädöksiin liittyvistä tai jäsenvaltiota koskevista rikkomistapauksista ja etenkin antamaan vetoamusvaliokunnalle ajoissa tuoreimmat tiedot vetoomuksiin liittyvien rikkomismenettelyjen tilasta;
29. toteaa, että yhteensä 399 rikkomistapauksen käsittely päätettiin, koska jäsenvaltio osoitti noudattavansa EU:n oikeutta; toteaa, että tuomioistuin on vuonna 2011 tehnyt 62 päätöstä SEUT-sopimuksen 258 artiklan mukaisesti ja että 53 tapausta (85 prosenttia) ratkesi komission eduksi;
30. huomauttaa, että rikkomismenettelyjä koskeva komission toimivalta on edelleen tärkeä tekijä EU:n oikeuden asianmukaisen täytäntöönpanon kannalta jäsenvaltioissa; katsoo, että komission olisi ehdotettava asetusta, joka sisältää rikkomismenettelyä edeltävää vaihetta ja rikkomismenettelyjä koskevat säädökset, jotka perustuvat selkeisiin ja kattaviin kriteereihin ja joilla taataan muun muassa laaja yhteydenpito kantelun tekijöiden kanssa; katsoo, että mainitut säädökset olisi hyväksyttävä kuulemismenettelyssä ennen lainsäädäntömenettelyä;
31. kiinnittää huomiota keskeneräisten rikkomistapausten lukumäärän jatkuvaan vähentymiseen; pitää myönteisenä, että jäsenvaltiot ovat suuressa määrin pyrkineet ratkaisemaan rikkomistapaukset ilman oikeusprosessia.

VALIOKUNNAN LOPULLISEN ÄÄNESTYKSEN TULOS

Hyväksytty (pvä)	25.11.2013
Lopullisen äänestyksen tulos	+: 14 -: 1 0: 0
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet jäsenet	Margrete Auken, Victor Boștinaru, Michael Cashman, Giles Chichester, Nikolaos Chountis, Carlos José Iturgaiz Angulo, Peter Jahr, Erminia Mazzoni, Judith A. Merkies, Roberta Metsola, Jarosław Leszek Wałęsa, Angelika Werthmann, Tatjana Ždanoka
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet varajäsenet	Jaroslav Paška, Keith Taylor, Ioannis A. Tsoukalas
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet sijaiset (187 art. 2 kohta)	Juozas Imbrasas